

PROGRAMMA

Noorderlicht

zingt

heerlijk treurige liederen

Zaterdag 28 januari 2017
In de kapel van het Rosenstock-Huessyhuys

1

Am Strand

Wiebe Gotink (1959)

Nur einmal hat mich die Liebe gesucht,
wie von Wellen wurd' ich getragen,
ich schwebte in weissen Wolken davon,
die Vögel war'n schweigende Zeugen
und das Meer hat sich schüchtern entfernt
Nahmen und Herzen gezeichnet im Sand,
verweht uns die Zeit und endlos der Strand

○ könnt es noch einmal wie damals sein,
wieder lieben ohne zu wissen,
das Leben führt uns im Kreise herum
und am Ende ist's immer dasselbe,
die Liebe geht immer davon.

○ spür wie mein Herz unaufhörlich schlägt,
und die Wellen fließen und rauschen
sie löschen meine Trittespur,
als ob keiner hier geliebt hat
als ob keiner heut hier weinte
nimmt meine Tränen und nimmt meine Wut
reissender Schmerz, hin ist die Ruh

○ könnt ich sie küssen in Abentrot
Ohne Schmerz und ohne Erinnerung
Ein dunkles Sehnen treibt mich fort,
und ich wandle ohne Spuren
ich wandle ohnr Ziel

Slechts eenmaal zocht de liefde mij op
als door golven werd ik gedragen
op witte wolken zweefde ik weg
met vogels als stille getuigen
en de zee trok zich schuchter terug
Namen en harten getekend in 't zand
de tijd weggeblazen, en oneindig het strand.

○ kon het nog één keer als toen zijn:
liefhebben zonder te weten
Het leven leidt ons in cirkels rond
en aan 't einde is het steeds weer hetzelfde,
de liefde ontglipt steeds weer.

○ hoor hoe mijn hart onophoudelijk slaat
en de golven stromen en ruisen
ze wissen mijn voetstappen
alsof er hier nooit iemand verdronk,
alsof er hier nooit iemand weende
Neem toch mijn tranen en neem mijn woede
scheurende pijn, geen rust kan er zijn.

○, kon ik je kussen bij 't avondlicht
zonder pijn en zonder herinnering,
een duister verlangen drijft mij voort
en ik dwaal zonder sporen
en ik dwaal zonder doel.

3

Jesu, meine Freude

Johan Sebastiaan Bach (1685-1750)

2

Da unten im Tale

Johannes Brahms (1833-1897)

Da unten im Tale
Läuff's Wasser so trüb,
Und i kann dir's net sagen,
I hab' di so lieb.

Sprichst allweil von Liebe,
Sprichst allweil von Treu',
Und a bissele Falschheit
Is auch wohl dabei.

Und wenn i dir's zehnmal sag,
Daß i di lieb,
Und du willst nit verstehn,
Muß i halt weitergehn.

Für die Zeit, wo du gliebt mi hast,
Da dank i dir schön,
Und i wünsch, daß dir's anderswo
Besser mag gehn.

Jesu, meine Freude
Meines Herzens Weide,
Jesu, meine Zier,
Ach wie lang, ach lange
Ist dem Herzen bange
Und verlangt nach dir!
Gottes Lamm, mein Bräutigam,
Außer dir soll mir auf Erden
Nichts sonst Liebers werden.

Jezus, mijn vreugde,
weide van mijn hart,
Jezus, mijn sieraad,
ach, hoe lang, ach, lang
is mijn hart al bang
en verlangt het naar U!
Lam van God, mijn bruidegom,
niets op aarde
zal mij dierbaarder zijn dan U.

4

The Lamb

By: William Blake

Music: John Taverner (1944-2013)

Little Lamb, who made thee
Dost thou know who made thee
Gave thee life, and bid thee feed.
By the stream and o'er the mead;
Gave thee clothing of delight,
Softest clothing, wooly, bright;
Gave thee such a tender voice,
Making all the vales rejoice!
Little Lamb, who made thee
Dost thou know who made thee

Little Lamb, I'll tell thee,
Little Lamb, I'll tell thee!
He is called by thy name,
For he calls himself a Lamb:
He is meek, and he is mild,
He became a little child;
I a child, and thou a lamb,
We are called by his name.
Little lamb, God bless thee.
Little lamb, God bless thee.

5

Man, that is born of a woman

Henry Purcell (1659-1695)

Man that is born of a woman
hath but a short time to live,
and is full of misery.
He cometh up, and is cut down, like a flower;
he fleeth as is were a shadow,
and never continueth in one stay.

De mens, geboren uit een vrouw,
heeft maar kort te leven
en is vervuld van ellende.
Hij komt op en wordt afgesneden als een
bloem;
Hij vliedt als eens schaduw,
en nimmer blijft hij in dezelfde staat.

6

Thou Knowest, Lord

Henry Purcell (1659-1695)

Thou knowest, Lord,
the secrets of our hearts;
Shut not thy merciful ears unto our prayer;
But spare us, Lord, most holy,
O God, most mighty,
O holy and merciful Saviour,
thou most worthy Judge eternal,
suffer us not, at our last hour,
for any pains of death,
to fall from thee.
Amen.

Gij kent, Heer,
de geheimen van ons hart;
Sluit niet uw genadige oren
voor ons gebed;
Maar wees ons genadig,
allerheiligste Heer,
O God, almachtig,
O heilige en genadige Verlosser,
meest eerbiedwaardige eeuwige Rechter,
laat niet toe, dat wij in ons laatste uur,
gepijngd door de dood,
uit uw genade vallen.
Amen.

7

Northern Lights

Ola Gjeilo (1978)

Pulchra es amica mea,
suavis et decora sicut Jerusalem,
terribilis ut castrorum acies ordinata.
Averte oculos tuos a me
quia ipsi me avolare fecerunt.

Thou art beautiful, O my love,
sweet and comely as Jerusalem,
terrible as an army set in array.
Turn away thy eyes from me,
for they have made me flee away.

8

Three Fishermen

By: Charles Kingsley

Music: Jurriaan Andriessen(1925-1996)

Three fishers went sailing away to the West
way to the West as the sun went down
each thought on the woman who loved him the best
and the children stood watching them out of the town.
For men must work and women must weep
and there's little to earn and many to keep
though the harbor bar be moaning.

Three wives sat up in the lighthouse tower and they
trimmed the lampes as the sun went down
they looked at the squall,
and they looked at the shower and the nightrack came
rolling up ragged and brown.
But men must work and women must weep, though
storms be sudden and waters deep,
and the harbor bar be moaning.

Three corpses lay out on the shining sands
in the morning gleam as the tide went down
and the women are weeping and wringing their hands
for those who will never come home to the town.
For men must work and women must weep
and the sooner its over the sooner to sleep,
and goodbye to the bar and its moaning.

9

Love

By: Arthur Maquarie

Music: Edward Elgar (1857-1934)

Like the rosy northern glow
Flushing on a moonless night
Where the world is level snow
So thy light, so thy light
In my time of outer gloom
Thou didst come, a tender lure
Thou, when life was but a tomb
Beamedst pure, beamedst pure

Thus I looked to heaven again
Yearning, up with eager eyes
As sun flowers after dreary rain
Drink the skies, drink the skies
Oh glow on and brighter glow
Let me ever gaze on thee
Lest I lose warm hope and so
Cease to be, cease to be

Zoals de rozige, noordelijke gloed
Schijnt in een maanloze nacht
Waar de wereld een sneeuwvlakte is
zo schijnt jouw licht
Toen ik de wanhoop nabij was
kwam jij, een tedere verlokking
jij, toen het leven mij als een graf was
straalde zuiver licht

Ik richtte me weer op
smachtend met gretige ogen
zoals zonnebloemen na druilerige regen
met volle teugen het zonlicht drinken
O moge jouw licht steeds stralend zijn
laat me voor altijd naar je kijken
opdat ik de hoop niet weer verlies
en zo ophoud te bestaan

10

Serenade

By: Rosa Newmarch

Music: Edward Elgar (1857-1934)

Dreams all too brief, Dreams without grief,
Once they are broken, come not again.

Across the sky the dark clouds sweep,
And all is dark and drear above:
The bare trees toss their arms and weep,
Rest on, and do not wake, dear Love.

Since glad dreams haunt your slumbers deep,
Why should you scatter them in vain?

Happy is he, when Autumn falls,
Who feels the dream-kiss of the Spring;
And happy he in prison walls
Who dreams of freedom's rescuing;

But woe to him who vainly calls
Through sleepless nights for ease from pain?

11

Walk down that lonesome road

James Taylor (1948)

Walk down that lonesome road
All by yourself
Don't turn your head
Back over your shoulder
And only stop to rest yourself
When the silver moon
Is shining high above the trees

If I had stopped to listen once or twice
If I had closed my mouth and opened my eyes
If I had cooled my head and warmed my heart
I'd not be on this road tonight

Carry on
Never mind feeling sorry for yourself
It doesn't save you from your troubled mind

Walk down that lonesome road
All by yourself
Don't turn your head
Back over your shoulder
And only stop to rest yourself
When the silver moon
Is shining high above the trees

Het noorderlicht

tekent een partituur van koormuziek; zangstukken die al eeuwenlang vanaf onze aardkloot naar het firmament opstijgen, weerkaatsen en vinden in lichtflarden van de zon hun weg terug. Het noorderlicht geeft deze stemmen vorm en laat ze samensmelten, vervagen, uiteenwaaien en weer vervlechten.

In 2012 vond een groep Haarlemmers elkaar in hun plezier en liefde voor het samen zingen. Hieruit gloeide het Noorderlicht op: een koor met een stemmig, veelal klassiek repertoire, onder de bezielande leiding van dirigent/componist **Wiebe Gotink**.



Karin, Christa, Jan, Calder, Wiebe, Jaap, Marianne, Bert, Jeanette, Menno, Gerard, Charlotte, David, Hannah, Dop, Bente, Simon, Aafke, Monique.

Lijkt het je leuk om ook in ons koor te zingen?
Wij zoeken nog leden.

E-mail naar: gummisko@gmail.com

Noorderlicht